

SƏDNİK PAŞAYEV -
PİRSULTANLI

YILDIZDAĞDAN
ƏSƏN
KÜLƏK

SƏDNİK PAŞAYEV - PİRSULTANLI

YILDIZDAĞDAN ƏSƏN KÜLƏK

Redaktor: Pünhan Loğmanzadə

SƏDNİK PAŞAYEV - PİRSULTANLI

YILDIZDAĞDAN ƏSƏN KÜLƏK

Oxucuların müzakirəsinə təqdim olunan «Yıldızdağdan əsən külək» şeirlər toplusu istedadlı qələm sahibi Sədnik Paşayev-Pirsultanlının sayca səkkizinci kitabıdır. Bundan əvvəl şairin «Öz səsim», «Pirsultan bulağı», «İnciçiçəyim», «İlahi bir səs», «Yuxular olmasaydı», «Bir içim nəgmə», «Bir çiçək də Vətəndi» şeirlər toplusu işıq üzü görmüşdür.

Bu kitabda əsasən son 4-5 ayda yazılan şeirlər toplanmışdır. Burada Vətənə məhəbbət, yurdumuza bədii səyahət, folklorumuza rəğbət, müdrik nəsihət, saf məhəbbət və s. bədii bir dildə öz əksini tapmışdır.

Ümidvarıq ki, «Yıldızdağdan əsən külək» şeirsevər oxucular üçün ən böyük hədiyyə, əsl poeziya nəsimi olacaqdır.

Ön Söz

Hər dəfə Sədnik Paşa Pirsultanlı poeziyası ilə baş-başa qalanda sehirlirli bir dünyaya – sehirlirli bir aləmə düşürəm. Sanki gözünü qış yuxusundan yenice açmış, alayuxulu bir bahar çəməmindəyəm. O çəməndə mavi gözlü Novruzgülü, başı taclı Nərgizgülü, utancaq Bənövşə, çətirlirli Hop-hopgülü, tellirli-saçaqlı Qərənfil... bahar nəsimində daranır, sübh şəhində yuyunur, ulu təbiətin gözəllirliyini bir daha bizlərə göstərir. Uzaqda görünən sıralanmış dağ silsiləsi isə ululardan boylanır ağ saçlı tariximizə keşik çəkir. O dağlar mərddi, o dağlar əyilməzdi, o dağlar təbiətin ən sadirli keşikçiləridir. Həmin sehirlirli dünyaya bir az da baş vursaq, dəli dağ çaylarının gurultusunu, durnagözlü bulaqların zümzüməsini, əli xınalı kəkliyin pırlıtlısını, nəğməkar bülbülün avazını eşidərik. Bəli, bütün bunlar Sədnik Paşa poeziyasında yurd salıb. O poeziyada Azərbaycanımız var, o poeziyada türkçülüyümüz var, o poeziyada folklorumuz var, o poeziyada bu günümüz var... Hərdən də oxucunu heyrət bürüyür: İlahi, insan qəlbi bu qədər dərinliyə necə qadirdir?!

Əvvəlcədən onu da qeyd edirəm ki, Sədnik müəllim şeir yazarkən ilhamını səsləmir, həmişə ilhamı onu çağırır və o, əlinə qələm alır... şair ki qələmi əlinə aldı, demək, artıq o, özünəməxsus bir aləmdə, özünəməxsus bir dünyada, duyğuların qanadındadır. Həmin duyğular yazacağı şeirə özü don biçəcək. O donu da şair əvvəlcədən biçimləməyəcək. Şeirin məzmununa uyğun – ya qəmli-kədərli, boyasız, ya da al-əlvan, güllü-naxışlı biçilən şeir donu janra, vəznə çevriləcək və beləliklə oxucuların ürəyinə yol tapacaq. Şair ürəyini yarıb çıxan, köksündən süzülən şeirlirinə fərq qoymayacaq. Onun üçün o şeirlərin hamısı əziz, hamısı doğmadır. Onun üçün güclü ya zəif şeir yoxdur. Axi, o şeir necə zəif ola bilər ki, bir köksü yarıb çıxmaq gücünə qadirdir. Bəli, əlvan çiçəklərlə bəzənmiş bir çəmənlirdə hər insanın könlünü oxşayacaq bir çiçək olduđu kimi, hər şeir toplusundakı şeirlərin də öz oxucusu, öz pərəstişkari olur. Sədnik müəllim deyir: «Mənim şeirimdə

möhür qoymağım o deməkdir ki, mən bu sənətdə özümü təsdiqləmişəm». Buna baxmayaraq, şair hərdən hansısa şeirinə irad tutan oxucunu qınamır, lakin həmin oxucuya sözlünü deməkdən də çəkinmir:

**Buludumda
şimşək yatır,
Od-atəş,
suyam mən.
Tərifə ehtiyacım yox,
hər nəyəmsə
buyam mən.**

«Buyam mən»

Hər şeydən əvvəl Sədnik Paşa Pirsultanlı folklorşünasdır. Onun sinəsi şirin-şirin bayatılarla, müdrik atalar sözləri ilə, əfsanələrlə doludur. Onun sinəsi əsil söz boxçasıdır. O boxçadakı allı-güllü söz bükümləri Sədnik Paşa Pirsultanlı poeziyasında açılır, o poeziya bu günümüzdən daha qədimlərə boylanır. Bu isə oxucuda heyrətamiz bir təəssürat oyadır:

**Kürün o tayında
Nənə qız,
Qoç Koroğlunun bacısı
sac qurub,
çörək
bişirir,
yuxa yayırdı,
Qım-qımı çala-çala
mahnı deyirdi.**

«Qanlı Kür»

Və yaxud:

**Samux Eldarında
bir dağ var:
-İlan Piri!**

**Onun yanındadı
Yellənquş.
Bu adı ona
Benqal hökmdarı
Qaya vermiş...**

«İlan Piri»

Bu şeirlərin əsas özəlliklərindən biri də şairin oxucunu yurdumuzu qarış-qarış gəzdirməsi, unudulmuş yer adlarını – toponimləri bir daha oxucuya çatdırmasıdır. Şairin elə şeirləri də var ki, hətta həmin şeirlərdə onlarla toponimə rast gəlirik. «Xəzər-Xızır-Xızı dənizi», «Sarı rəngin gözəlliyi», «Əlacım göylərdədi», «Zirvəsində qartallar», «Ürəyimin ağrısı», «Koroğlu» və.s. məhz bu qəbildən olan şeirlərdəndir. Bu şeirlər təkcə ana yurdumuzun yer adlarını sadalamır, oxucularda yurdumuzun hər bir daşına, ağacına, hətta kiçik çınqılına belə bir istək bir məhəbbət oyadır. Oxucu da müəlliflə bərabər o yerləri sevə-sevə gəzir, hər gülü, çiçəyi bir-bir oxşayır, əzizləyir.

**...Kəpəzin yanı Sarısu,
ovçusu ovun almış,
çin olmuş arzusu.
Çobanabdallıda ağ yer,
Kəlbəcərdə Sarı yer,
Mənim gözəl yurdunda
nə gözəl,
dürlü-dürlü adlar var...**

«Sarı rəngin gözəlliyi»

Şairin Vətənimizə olan sonsuz məhəbbəti, istəyi «Vətənimə dəyməsin» şeirində daha qabarıqdır.

**Düşmənimin mermisi,
gülləsi
Qoy mənə dəysin,
Vətənimə dəyməsin!**

Analar

**Sədnik adlı oğulu
bir də doğar,**

Vətəni

heç kəs doğa bilməz...

«Vətənimə dəyməsin»

Gəlin, «Təzadlı dünya» şeirinə nəzər salaq:

Bir üzün

çiçəkli yazdı,

Bir üzün

qarlı qış...

Birisinin baxçasında

bülbüllər ötür,

Birisinin damında

bayquş...

«Təzadlı dünya»

Bu şeirdə isə şair müasir dövrümüzün eybəcərliklərindən ürək ağrısı ilə söz açır. O, dünyagörmüş bir müdrikdi, dünyanın elə bir nöqtəsi olmaz ki, ürəyində yurdumuzun söz boxçası olan şair oranı qarış-qarış, addım-addım gəzməsin. Lakin o, azərbaycanlı soydaşlarımızın bu gününə təəssüflənir, acı çəkir. Hərdən o, Qoç Koroğlunu cəngə səs-ləyir (Bax «Koroğlu» səh 20). Fəqət... gələcəkmi Koroğlu?..

Sədnik müəllim bu kitabdakı şeirlərinin bir hissəsini xəstəxanada olarkən yazıb, lakin həmin şerlərdə də bir bahar nəfəsi var. Şairin xarakterindəki məni heyrətləndirən xüsusiyyətlərindən biri də, hətta onun xəstə olduğu zaman da nikbin, inamlı olmasıdır. Düzdür, Sədnik müəllimin hamıdan fərqli cəhətləri çoxdur. Lakin onun daha çax fərqliliyi – nikbinliyidir. O, heç vaxt inamını itirmir. Bax, əsil KİŞİ İRADƏSİ budur!

«Ana kimi» şeiri də «Şıxov» xəstəxanasında yazılan şeirlərdəndir.

**Şıxovda xəstə yatıram,
Pəncərəm Xəzərə baxır.
...Günəş doğur,
dənizdə pul-pul yanır,
suyun üzündə, bax!
Necə də süstlənir,
civəli gözələ dönür.
Alqışlayır səhərimi,
Günəş,
Dəniz,
ləpələr...**

«Ana kimi»

Sədnik Paşa Pirsultanlı şeirlərinin bir özelliği də var: həmin şeirlər heç vaxt biri-birini təkrarlamır. Hətta onun bir şeiri ikinci bir kitabında çap olunmaz. Odur ki, onun yeni kitabı məhz yeni şeirlərinin zamanından doğur.

Mən deyərdim ki, Sədnik müəllimdən məhsuldar şair çox az tapılar. O, həm müəllim, həm qəzet-jurnal təsisçisi, həm alim, həm də şairdir. Onun şeirləri hər gün doğulur. Bəlkə də bir neçə ayın içində yaranan bu şeir kitabı oxucularda şübhə yaradar ki, bu az vaxtda bir belə şeiri yazmaq olarmı. Lakin bu şeirlərin ilk dinləyicisi mən olduğum kimi, onları çapa hazırlayan da mənəm və mən Sədnik Paşa poeziyasının məhsuldarlığına yaxşı mənada heyrət edirəm.

Bundan əvvəl şairin yeddi şeir kitabı «Öz səsim», «Pirsultan bulağı», «İnciçiçəyim», «İlahi bir səs», «Yuxular olmasaydı», «Bir içim nəğmə», «Bir çiçək də vətəndi», «Yıldızdağdan əsən külək» işıq üzü görüb. Son üç kitabın «Bir içim nəğmə», «Bir çiçək də vətəndi», «Yıldızdağdan əsən külək» ərəşəyə gəlməsində az da olsa mənim də əməyim olub. Və mən şahid oldum ki, bu kitablar ona görə sevilə-sevilə oxunur ki, burada ömrün bütün fəsilləri yaşanır: allı-güllü bahar, isti qaynar yay, barlı-bəhrəli payız, ağ saçlı qış... Bu, bir ömürdür. Onun şeirlərinin qaynağı gənclik, gəncliyə vurğunluq, vətənə vurğunluq, onlara ürəkdən bağlılıq, onları sevə-sevə, ülvi bir məhəbbətlə tərənnüm etmək. O, bəzən elə bil, şeir

yazmır, rəssam kimi əlinə fırça alıb, gözəlin portretini yaradır, ürəyinin qan boyası ilə. Ona görə də onun şeirləri ürəklərə tez yol tapır, oxucuda xoş ovqat, nikbin bir əhvali-ruhiyə yaradır. Sədnik Paşa şeirlərinin məziyyəti bunlarla bitmir. O, sözü – özü də bədii sözü, duyğularla bəzənmiş sözü çox sevir və qarşıdakına da sevdirməyi bacarır.

Mən Sədnik Paşa Pirsultanlının həyatı haqda heç nə yazmıram. Çünki, oxucular onu çox yaxşı tanıyır. O, hamımızın sevimli müəllimi, yorulmaz folklorşünas, məsuliyyətli alim, sevilən şairdir.

Sonda isə mən məhəbbətindən bahar çiçəyi – Bənövşə ətri gələn Sədnik Paşa sevgisinin məhsulu olan bu bəndlə oxucuları «Yıldızdağdan¹ əsən küləy in mehrinə səsleyirəm.

**Çəklib baxdı qıya çəkdi,
Əllərinə boya çəkdi,
Qız, xalların nə göyçəkdi,
De, səndən necə ayrılıım.**

«Necə ayrılıım»

PÜNHAN LOĞMANZADƏ

¹ Yıldızdağ - S.Paşayevin ulu babası Pirsultan Abdalın doğulduğu Sivas vilayətinin Banaz köyünə yaxın bir dağdır. O dağ Pirsultan soyunun yaylasıdır, yaylağıdır.

***Vətəni heç kəs doğa
bilməz...***

VAR

Yıldızdağdan əsən külək,
Sivasın xoş havası var.
Səndə bitən, açan gülün
Min bir dərdə davası var.

Pirsultanın oylağışan,
Yaylasısan, yaylağışan,
Sən onun cənnət bağışan,
Səndə yurdu, yuvası var.

Sədnik necə sevinməsin,

Qəlbi sənle döyünməsin,
Fəxr etməsin, öyünməsin,
Pirsultan tək babası var.

TƏZƏ GÜN DOĞUR

O keyfir bulaqlar gəl-gəl deyəndə,
Məni də Kəpəzin qoynuna çağır.
Adını tutanda sərin meh əsdi,
Göy-gölə, Ağsuya yağışmı yağır?

Yağış yağar, göy meşələr nazlanar,
Çiçəklər boy verər, çəmən yazlanar,
Qəlbim duyğulanar, sinəm sözlənər,
Dünya gözəlliyi gözümə yığır.

Baxıram hər yana çiçək-çiçəkdi,
Bunu görəndən gözdü, duyan ürəkdi,

A Sədnik, nəvələr xoş gələcəkdi,
Yenidən üzünə təzə gün doğur.

TƏRLANIN

Hərlənir, fırlanır təlaş içində,
Ala bilməz, getdi ovu Tərmanın.
Aralığa duman gəldi, çən düşdü,
İtdi gözdən, itdi ovu Tərmanın.

Öz meylini bu şikara salıbdı,
Ötəri bir caynağını çalıbdı,

Səhrada yaralı bir ov qalıbdı,
Yazsan, hekayətdi ovu Tərmanın.

Sədnik də xəstədi, bir az bihaldı,
Xəzər sahilində, Şıxovda qaldı,
Bu yerlər möcüzə, bir xoş xəyalıdı,
Bulsa, məhəbbətdir ovu Tərmanın.

GƏLLƏM

Deyirsən yadına yurd yeri düşüb,
Payız bənövşəsi açmamış gəlləm.
Özgə bir aləmdi Şırşırın yanı,
Qızıl qaz gölündən uçmamış gəlləm.

Xeyli vaxtdı bir az xəstə halam mən,
İnanmıram səndən ayrı qalam mən,
Ovçu olub, dağlara ün salam mən,
Əlik talasından qaçmamış gəlləm.

Sədniyi yaşadan el bilir nədi,
Qəlbində dolandı, dili demədi,
Şəfa dərmanıdı, bir hədiyyədi,
Ovum bərəsindən keçməmiş gəlləm.

OLSUN BƏXT ULDUZUM

Güneyli,
 Quzeyli,
 Azərbaycanım
 görüşdü,
Həsretlilər öpüşdü.

Yaşıl donlu Xızırın
Ağboz atını mənə verin,
Minim Kürdən keçim,
Minim Arazdan keçim,
Xəzəri piyalətək
Çəkib başıma içim.
Çıxım Savalanın başına,
Təzə bir ulduz seçim,
Olsun bəxt ulduzum.

ZAQATALA

Döşünə döyməsin Parij, ya Tiflis
Veribdi boy-boya qalalar səndə.
Yazda-yayda gül fəsli gələndə,
Zənbur çiçək döşürər, bal olar səndə.

Yal-yamaclar xalı-xalça toxuyar,
Gül torpağın müşki-ənbər qoxuyar,
Sarı bülbül şövqlə gəlib oxuyar,
Çalar tanburunu talalar səndə.

Buludlara dəyir dağların başı,
Şamil gəzib bu torpağı, bu daşı,
Sədnikə sən oldun könül sirdaşı,
Yazıb dastan bağlar, o qalar səndə.

QURBANININ QIZ BƏNÖVŞƏSİ

Qurbani səndən keçib,
Arazı görüb,
Bənövşə dərən qızı görüb.
Ancaq tale onu

Qaradağdan
Gəncəyə çəkib.
Şad günləri olub,
Bəd günləri olub.
Gəncədə
İmran dilli saz alıb,
Dil-dil ötən sazını
Dədəm Yediyarın
önündə çalıb,
İrana, Turana
səs-səda salıb.
Qurbani səndən
qolu bağlı,
gözü bağlı
Aparılıb.
Vətənin sevdalı oğlu,
Öz yurdundan qoparılib.
Xudafərin körpüsü,
Sən halal-hümbət
körpüsüsən,
Eşq-məhəbbət
körpüsüsən,
Xudafərin,
At, ayrılığı,
həsreti.
Uca tut
Toy-düyünü,
ülfəti,
məhəbbəti.
Bitsin
sahil boyu
Qurbaninin
öz bənövşəsi,
qız bənövşəsi,

yaz bənövşəsi!

ƏLACIM GÖYLƏRDƏDİ

Quş dili bilən Süleymandan,
ovçu Pirimdən,
Onun qardaşı Xan Kəlbidən-Kərənədən
Az bilmirəm.
Hələ şəfa bulaqlarını,
ocaqları, pirləri demirəm,
müqəddəs yerləri demirəm.
Tovuzda Aldədə,
Ağdaşda, Veys baba, Bulud baba,
Ağdamda Eşq Abdal,
Daşkəsəndə Əməni Bulaq,
Qaraseyid ocağı,
Pirsultan, Qoşqar dağı,
İsmayılıda
Babadağda, Baba Bulaq,
Güləzarda Əsli-Kərəm bulağı,
Üstünə halal Adam gələndə,
Qəlbi təmiz aşıqlər gələndə
Coşur, daşır,
Xain, xəbis gələndə
gözündən quruyur.
bulaqlar, ocaqlar
Duru insan görəndə durulur.
Hələ Yardımlıda Abidərdəni demirəm
Min bir dərdin dərmanıdır.
Yanar dağın ayağında
Fatma nənənin təndiri,
Yanında İstisu, Kövsər bulağı,
Suyu Viləş çayına axır,

Dünya onun üstündəki
Qövsü-qüzehe baxır.
Mən yaxşı tanıyıram
Bu yurdun pirlərini,
Müqəddəs, şəfa yerlərini.

Loğman üzümə baxır,
Deyir: Bunlar sənin qoluna,
Şəfa verə bilməz.
Səninki, yerdən üzülüb,
Üzünü göylərə tut,
Sən öz şəfanı
Böyük Allahdan gözlə,
Loğman qapısı gəzmə.
- Gedirəm Allah qapısına,
- Gedirəm Allah dərğahına.
Ağ buludun altında duracam,
Ağ yağış yağacaq,
Başdan ayağa qədər islanacam,
Yerdən yoxdu bir əlac,
Göydəndi şəfam mənim.

QUŞ YUXUSU

Nə qədər gözəlidi,
nə qədər məsumdu,
Yuvasında quş yuxusu.

Körpə yuxusu qədər,
körpə yatışı qədər,
şirindi.
Heyf,

heyf,
bir də heyf.
Bu körpə yavrunun da,
anası kimi,
atası kimi,
sinəsində qorxu hissi,
səksəkəli,
quş ürəyi var
İnsan ayağının səsi gələndə,
onu duyanda,
quşun yuxusu
ərşə çəkilir,
Bir göz qırpımında,
uçur,
qaçır.

Ey, insanlar
Sizin əlinizdən,
Quşlar
təlaş içindədi.

OVUC-OVUC

Dönə-dönə
Boynundan aşdığım,
Dərəsini, təpəsini dolaşdığım,
Ovuc-ovuc
Zəməzəm bulaqlarının
Suyundan içdiyim,
Qoşqar, Kəpəz
Yadıma düşür.
Dilimin ucu göynədi,
Fikirleşdim, qəmləndim.
Yuxu tutdu məni.

Şirin yuxu içində
Gördüm ki, dərdimə
Dağlar dözənmədi,
Qoluma, qçııma
Əl çəkdiilər,
«Şəfa tap» dedilər.
Amma bulaqlar ağlayırdı,
Oyandım üzüm yaşdı.
Bilmədim bu
Gecənin şəbnəmimi,
Buludun göz yaşımı,
Yoxsa üzümü isladan
Özümün göz yaşımı?!

ZİRVƏSİNDƏ QARTALLAR

Ana yurdum!
Azərbaycan!
Böyük Qafqazla
Kiçik Qafqaz arasına,
sığmısan.
Göygölləri,
Ağ suları,
Arazi, Kürü,
Xəzəri, bu məkana yığmısan.
Silsilə dağlar,
Səni göz kimi,
kirpik kimi qoruyur.
Şahdağ, Murğuz dağı,
Qoşqar, Kəpəz, Murov,
Bu yanda Baba dağı,
O yanda Dəli dağı,

Çalbayır dağları,
Sənə keşik çəkir
Zirvəsində qartallar.

ÖYƏRƏM SƏNİ

Qaşlarına vəsmə çəkmə,
Qaşların tanrı payıdı.
Gözlərinə sürmə yaxma,
Gözlərin tanrı payıdı.

Yaqut dodağa nə boya,
Lalə yanağa nə boya,
Özlüyündə ağ almasan,
Mənim tanrı payımsan.

Mənə bıçaq lazım deyil,
Kəsmərəm, doğramaram,
Gözümü «yeyerəm» səni.
Gözəllərdən söz düşəndə,
Tərifin deyərəm sənin,
Gözümü «yeyerəm» səni.

LALƏ

Necə də gözəlsən
Yovşanlıqda tək lalə!
Xallarını gizlətmə,
Qırmızı köynək lalə!

Oz-özünə küsmüsən,
Küsmüsən, neynək, lalə!

Yanıma gəl görüşək,
Qoynuma gəl barışaq.
Ürəyi ipək lalə!
Qırmızı köynək lalə.

25 iyun 2005

BAHAR OLAR

Təbiətə bax,
rəng-rəng.
Nə xoş nizam,
nə xoş ahəng.
Qayalarının mamırı
yamyaşıl,
su yosunu kimi.
Kəkliyə bax,
əli daş xınalı.
Qayalara bax,
ağ dumandan,
başı ağ cunalı.
Zəmilərdə
bildirçinlər ötür.
Cillikdə,
çeyillikdə
Çil quşları səyrişir.
Hop-hop
şair olub,
Heca vəznində,
cüt hecalı
şeir yazır:
«Hop-hop,
Gül-top».
Bulaqların zümzüməsini
Bəstəkar

çaylar
bəstələyir.
O qıza bax,
çay sahilində
tərə yağır,
yarpız dəstələyir.
Bir aləmdi
meşə talası.
Cüyür yatır,
yanında balası.
Sehrləndim, Allah, Allah!
Çıxa bilmədim
təbiətin cazibəsindən,
Təbiət özü də
doymur
insan nəfəsindən.
Eh! İnsan,
İnsan!
Qışda da
təbiətin qoynuna gəlsən,
bahar olar.

KOROĞLU

Millətimin
qeyrət damarı,
Millətimin
ürək təkəri
Oyanarsa
Yağı düşmən
onun meydanında çətin dayanar.
Döyüş olsa

Koroğlunun qılıncı al-qana
boyanar.

Gəlsin,
Koroğlu gəlsin,
Gəlsin,
Koroğlunun dəliləri gəlsin.
Onlar uzaqda deyil.
Qırat Laçının Qara gölündə,
Koroğlu Göyçənin Ağyoxusunda,
Od qılınc,
Misri qılınc
 Kəpəzin Dod dağında,
Dəlilərin cavanı Eyvaz
Şəmkinin ayağında,
Dəli Kürün qırağında keşik çəkir.
Qırat qanadları boy vermiş
Qara göldən Qara qayaya uçar,
 xəbis gözlərdən qaçar,
Qara göllə
 Qara qaya arası
Qıratın oylağı,
 coğrafi məkanı.
Hərdən bir
 Qıratın kişnərtisi
 dağa-daşa səs salır.
O yerlərdə
 həyat yenidən təzələnir.
Tariximiz çözlənir.
Qoşqar
 arada Çənlibel kimi durur.
Dəli dağ,
 Murov,
 Çilkəz,
 Kəpəz...

neçə-neçə dağ
Koroğlu dəliləri kimi
sıralanmış,
boy-boya dayanmış,
Onları görüb
millət oyanmış.
Misri qılınc
Günəşin şüası ilə
soylanmış,
ovxarlanmış
Millətimin ürəyinə,
canına,
qollarına
yeni qüvvə,
təpər gətirmiş.
Dağlar
qəhrəmanların ulu səngəri.
Dağlar
səfərə çıxmış
elə bil.
Koroğlu dəliləri ilə
birlikdə döyüşüb,
zəfər gətirmiş.

Koroğlu dağlar başında,
«Hoydu» desə,
Qıratı min sə,
Misri qılıncı əlində
Dəliləri səsləsə,
Davullar çalınsa,
Zərbələr gumbur-gumbur
səslənsə,
Dağ da,
daş da,

sel də,
su da
döyüşə qoşular.
Düşmən
İşıqlı dünyaya
baxmağa
macal belə tapmaz.
Murdar ayaqlar
bu torpaqdan qaçar.
Bir də onların ayağı
bu müqəddəs torpağıma
dəyməz.
Yurdumu
Koroğlu,
Koroğlu nəvələri
göz bəbəyi kimi qoruyar.
Düşmən baxar, baxar,
İçindən yanar, boğular.

VƏTƏNİMƏ DƏYMƏSİN

Düşmənimin mərmisi,
gülləsi
Qoy mənə dəysin,
Vətənimə dəyməsin.
Analar
Sədnik adlı oğulu,
bir də doğar.
Vətəni
heç kəs doğa bilməz.
Vətənim
salamat olsa,

özümün olsa,
heç kəs məni
boğa bilməz.

Əsil türkəm,
əcdadım doğulan yerdə
mənim Vətənim.
Törəmə türk olsaydım,
harda olsa yaşardım,
Vətəndən uzaqlaşardım.

Yox, yox,
bircə günüm
Vətənsiz olmasın.

Ancaq bu torpağın Günəşi
məni qızdırır,
məni yaşadar,
məni mənə oxşadar.

Analar
Sədnik adlı oğulu,
bir də doğar,

Vətəni
heç kəs doğa bilməz.

SƏNİN DEYİLMİ

Bağdaddan gələn durnalar
göylərdən enib,
bir–bir
zirvələr üstünə,
zillərə qonar.

Zillər
durnaların yox,

bir zamanlar
zillər
sənin deyildimi?

Yaşılbaş sonalar,
bölük-bölük,
göygöllərə
töküldü.

Göllər
sonaların yox,
bir zamanlar
göllər
sənin deyildimi?

Kür üstündə
geniş çöllərdə
qara gözlü ceyranlar
gəzər

Çöllər
ceyranların yox,
bir zamanlar
çöllər
sənin deyildimi?

Yazdığın şeirlər,
söylədiyən nəğmələr,
qəlbində bəstələdiyən,
dodağında səslədiyən,
bir zamanlar
o xoş ləhcəli
dillər
sənin deyildimi?

SARI RƏNGİN GÖZƏLLİYİ

Dirilik çeşməsidir
Qoşqarda Sarı bulaq.
Saral Gözəl Dərədə
həm kənddi, həm yaylaq.
Gədəbəydə Sarı Dam,
Sarı Tala,
Kəlbəcərdə Sarıdaş,
Sumqayıtın Sarayı,
Qaxın Sarıbaşı,
Sumu Sultanın,
qardaşdı, qardaşı.
Bu yerdə yada düşür,
Sarı Çoban, Sarı Aşıq,
Bu yurdlara
yaraşıqdı, yaraşıq.
Samuxda Sarıqamış,
Kim deyir ki,
keçmişini unutmuş.
Kəpəz yanı Sarısu,
ovçusu ovun almış,
çin olmuş arzusu.
Çobanabdallıda
Ağ yer,
Kəlbəcərdə
Sarı yer,
Mənim gözəl yurdumda
nə gözəl,
dürrü-dürrü adlar var.
Bu yurdun övladları,
bu adları,
çətin,
çətin unudar.
Dərbənddə Sarı Yal,
bir xəyaldır, bir xəyal.

Göyçədə Ağyoxuş,
Pirsultanda
Sarıyoxuş,
Gül-çiçək düzüb,
sinələrinə
nə gözəl,
naxış-naxış.

QUŞLAR AZADDIMI

Görəsən göylərdə
quşlar azaddır?
Cığa telli durnaların
dəstini pozan,
nizam
qatarını yaran,
Şahinlə, Şonqar deyilmi?

Fağır, miskin
quşları qıran,
qırğı, quzğun deyilmi?

XƏZƏR-XIZIR-XIZI DƏNİZİ

Xıdır-zində, Xıdır-zində,
Xəzərin sahilindəyik,
sən də, mən də,
Sorağın Beşbarmaqdan gəlir.
Xıdır Nəbi Tufan dağında,
Buz qalayıb,

ocaq çatır,
Tufan dağında,
istidən külək yatır.
Xızı qalısından,
Xızı bölgəsindən,
Xızı ölkəsindən,
Xızır İlyas
doğma dənizinə baxır.
Bir gözündən Araz,
birindən
Kür axır.

Yenə də
Xəzər dənizini,
Xəzər yox,
Xızır yox,
Osetin, Alan,
Alazan
Xızı dənizi deyə çağırır,
Bu ad düzümü bizdə,
yeni fikir doğurur.
Xızının Mirvari qızı,
Xızı mənimdi deyib sevinir,
Yurdum Xızır İlyas yurdudu-
deyir, öyünür.

ANA KİMİ

Şıxovda xəstə yatıram,
Pəncərəm Xəzərə baxır.
Xəzər mənə layla çalır,
şirin yuxular içində.
məni nənniyə alır,
Dalğalar yanımdan keçir.

məni tək qoymur ləpələr,
Mənim kimi
dənizdən doymur
ləpələr.
Günəş doğur,
dəniz də pul-pul yanır,
suyun üzündə
bax!
Necə də süstlənir,
civəli gözələ dönür.
Alqışlayır səhərimi,
Günəş...
Dəniz...
ləpələr...

QIZIL QAZ

A Qızıl qaz,
Qızıl qaz!
Sən hardan
biləsən
Səni dünyam qədər
sevirəm!
Baydar qəbristanlığına
yaxın
Şəmkir çayında
çay aşağı,
çay yuxarı

üzürsən.
Gah havaya qalxıb,
Gah çəməndə gəzirsən.
Bir gözələ dönürsən.
Doymuram səndən,
Qızılqaz!
Payızda görsəm,
seyr etsəm,
Görüb duyğulanıram
səni.
Könlümdə yaz olur,
Sinəm bomboş olanda da
orda söz olur
Sinəm sənin dəftərin,
Qızıl qaz!
Qızıl dimdiyini qələm et,
sən öz şeirini yaz,
Sənindi qızıl kəlmə,
qızıl söz.

BU SƏS OYADIR MƏNİ

Şəlalələr tökülür
Qayalardan üstümə.
Sanki girib qəsdimə
Şəlalə.
Köklü, budaqlı
Bir gövrüş ağacı
peyda olur,
Onun uzanan budağı
Şəlaləni ikiye bölür.
Bir gözəlin hörükləri kimi

Çiyinlərindən tökülür.
Vahimə,
qorxu,
gedir,
yoxa çəkilir.
Məndən aşağıda
dum-duru
göl yaranır.
Gölə bax, gölə
göy,
ağ
Zambaqlarla bəzənir.
Məndən xeyli aralı
Kəpəzin maralı
Gölə su içməyə gəlir.
Yanında da balası.
Elə bil maral ilə balası
göldən yox,
Qəlbimdən su içir.
Bir də
əliqanlı ovçunu görüb,
Dəhşətə gəlirəm.
Maralın balasını
nişan alır.
Ana maral
İnsan kimi dilə gəlir:
«Aman ovçu vurma məni
Mən bu dağın maralıyam».
Bu səs,
bu mahnı
heyrət içində
Yuxumdan oyadır məni.
Bu mənim yuxumdan
açılan səhərə ərmağandır,

Bu mənim könlümün
Şələlə imtahanıdır.

QIZ, XALLARIN NƏ GÖYÇƏKDİ...

İNCƏ-İNCƏ

Kimdən gizlətsən də, məndən gizlətmə,
İpək saçlarını hör incə-incə
Göy ot üstə muncuq-muncuq şəh kimi,
Töküldü alından tər incə-incə.

Nanə yarpağıtək əsdi ürəyin,
Məni çox incitdi, bəsdü ürəyin.
Gah oldu barışdı, küsdü ürəyin,

Nələr törətmədi gör, incə-incə.

Sən Sədinki hər havaya oynatdın,
Yaraladın, ürəyini qanatdın.
Yox yerdən arada nələr yaratdın,
Dillən, ver cavabın, ver incə-incə.

SÖZÜM SƏNDƏ QALIB

Min-min gözəl görmüşəm,
Gözüm təkçə səndə qalib.
Yüz gözələ tərif yazdım,
Sözüm təkçə səndə qalib

Canım, sözün sərrafısan,
Canım, sözün zərgərisən.
Sözün incə, özün incə,
Sevən qəlbimin dürrüsən.

Bil ki, Sədnik deyən gözəl,
Elə-belə gözəl olmaz.
Yəqin, dilim öyən gözəl,
Ürəyimdən gendə qalmaz.

MƏNƏ

Havalar yaman soyuqdu,
Canında od gətir mənə.
Balın tamı-dadı qaçıb,
Bir təzə dad gətir mənə.

Gəl tərپətmə sarı simi,

Yaralama bu könlümü,
Ürəkdən qov dərdi-qəmi,
Qəlbini şad gətir mənə.

Ay Sədnikin gözəl yarı,
Yad gözlərdən özün qoru,
Neynirəm dövləti-varı,
İsmətli ad gətir mənə.

QIZ

Ayrılığa dözənməyib,
Varlığını üzdünmü, qız!
Gündüz axtardığın yarı,
Yuxularda gəzdinmi, qız?!

Uzaq-uzaq yollar gördün,
Sənə həsrət qollar gördün,

Saçın sayıb, üç tel verdin,
Yuxumuzu yozdunmu, qız?!

Yuxuda gəldik göz-gözə,
Sədnik meydan verdi sözə,
Soruşuram: sən də bizə,
Nəşə bir şey yazdınmi, qız?!

SEVƏN ÜRƏK

Qız, telinə bir əl çəkim,
Qoy, şəfalanım.
O qızarmış yanaqlardan,

İzn ver, bir busə alım.

Bu taleyin qismətidi,
Özün də biləsən gərək.
Çox da mənim sinəmdədi,
Sənindi bu sevən ürək.

GÖRMÜŞƏM

Gözəl, səndə olan gözəlliyi mən,
Vətənimin çiçəyində görmüşəm.
Sənin üzündəki qara xalları,
Lalələrin ləçəyində görmüşəm.

Məhəbbət dünyamla qovuşanda sən,
Biixtiyar öz könlümü vermişəm.
Məhəbbət gülünü Ağsuyun üstə,
Çiyələk tək bircə-bircə dərmüşəm.

Yaşılbaş sonatək su üstə səni,
Xan Kəpəzin ətəyində görmüşəm.
Sonra da hər yanı gəzib-dolanıb,
Bu Sədnikin ürəyində görmüşəm.

GƏZİRƏM

Biləsən ki, ayrılında,
Həsərətindən can üzürəm.
Ancaq gül üzün görəndə,
Qatar-qatar söz düzürəm.

Söz çeşməmin gözüsənmi?

Ürəyimin közüsənmi?
Tale yazan yazısanmı?
Hallı-havalı gəzirəm.

Sədnik birdi həyatında,
Sədnik nurdu həyatında.
Qız, səni toy xalatında,
Əli xınalı gəzirəm.

BİR DÜNYADI

Sən kimi sevirsen mənə nə,
Mən kimi sevirəm sənə nə.
Bunu ürək bilər, məhəbbət bilər.
O başqa arxdan su içmir.

SƏNİNDİ

Ceyran kimi bəslənibdi
Qudyal çayın havasıyan.
Dəşti-bağın ağ alması,
Tanıram, el-obasıyan.

Gözləri tək göz olanmaz,
Bir bulaqdı gözü.
Camalına söz olanmaz,
Bəzəkli çəməndi özü.

O sənin loğmanın olar,
A Sədnik, yanına çağır.
O, bir sevda dünyasıdır,

Gözündən məhəbbət yağır.

İSTƏYİR

Bu gələn nazlı gözəldən,
Yollar qəmzə, naz istəyir.
Qələm qaşlara yaraşan,
Bir cüt qara göz istəyir.

Yanaqların dağ lalası,
Ağ sinən cüyür talası,
Yavaş get, zalım balası,
Göllər qızıl qaz istəyir.

O ceyrandı öz düzündə,
Qıvrım telləri üzündə,
Sədnikin ömrün küzündə,
Zalım məndən yaz istəyir.

SƏDNİK SƏNİ ARASINMI

Nə gəzirsən Xan Kəpəzdə,
Ay mənim başı bəlalım.
Yanaqlardan qoy gül dərim,
Dodaqlardan bal alım.

Hər çiçəyin üzünə bax,
Yanı Gülgəz, al olanmaz.
Hər çiçəyin gül tacında,
Belə pətək, bal olanmaz.

Maral səndən öyrənibdi,
Güzgü bulağa baxmağı.
Kəklük səndən öyrənibdi,
Əllərə xına yaxmağı.

Ceyran da sevdaya düşüb,
Qara gözə sürmə çəkib.
Göbeyindən müşki-ənber
Ceyranlar çəmənə töküb.

Sədnik ələ şana alıb,
Tellərini darasınmı?
Gəzəndə eşqin bağında,
Gülüm, səni arasınmı?

25.12.05.

GƏLİM

Gündüzlər gəz çəmənləri,
Gecələr qoynuna gəlim.
Mələk donlu ilan olub,
Dolanım boynuna, gəlim.

Görən deyir çox göyçəksən,
Dodaqları çiyələksən,
Yanaqları gül-çiçəksən,
Gül dərim, qoynuna gəlim.

Təldə bənövşə qoxusu,
Gözündə nərgiz yuxusu,
Sədnikin budur arzusu,

«Cəmi-Cəm» oynuna gəlim.

ÇƏKİBDİ

Səs gedib buluda dəyib, qayıdır,
Şahnazdı, Muğamı zilə çəkibdi.
Elə bil, məclisə ətirşah səpir,
Sözlərin gülaba, gülə çəkibdi.

Bax, o səsə göydə durna dayanıb,
Kəklik əlin kəsib, qana boyanıb,
Yatammayıb, Qubaqazlar oyanıb,
Sonaları göldən-gölə çəkibdi.

Sarı sim tərənib, kaman ağlayıb,
Çəkilib dağlara, duman ağlayıb,
Tarzən də kövrəlib, yaman ağlayıb,
Səs qalxdıqca teldən-tele çəkibdi.

Xoş ləhcə çoxunun aqlın aparmış,
Lalə bilib, ürəyini qoparmış,
Şəkil çəkənin də öz zövqü varmış,
Şəkilini gülə-gülə çəkibdi.

A Sədnik, gövhərlər yığıb sərinə,
Sənətin sehriylə gedir dərinə,
Qaşa vəsmə çəkib, gözlərə sürmə,
Gözəllikdi, bilə-bilə çəkibdi.

BİRDƏN

Yaxşını-yamanı seçə bilməzsən,

Məhəbbət gözlərin bağlayar birdən.
Nadan gülüşünü alar əlindən,
Süzülən gözlərin ağlayar birdən.

Bu dünyanı görə-görə gəlmişəm,
Daş-divarın hörə-hörə gəlmişəm,
Sevginin sehrini təzə bilmişəm,
Ağzını-dilini bağlayar birdən.

Səbirsizlik edib, oda düşərsən,
Yaxından uzaşıb, yada düşərsən,
Dəryaya, dənizə, ada düşərsən,
Sədnikin qəlbini dağlayar birdən.

GÖZƏLDİ

Deyirsən ki, səni sıxır bu yerlər,
Yurdumuzun hər adəti gözəldi.
Beşi pis olsa da, yüzü yaxşısı,
Bir-birinə xoş ülfəti gözəldi.

Qürbət ölkələri gəzib doymuşam,
Ciyərimi oyum-oyum oymuşam,
Ürəyimə qara xal da qoymuşam,
Doğmaların sədaqəti gözəldi.

Qərib eldə kövrələrsən, küsərsən,
Külək olub, Vətən sarı əsərsən,
Bu Sədniklə canbir olsan əgər sən,
İki könlün məhəbbəti gözəldi.

GÜL ƏLƏMİSƏN

Taxtı-Süleymanda əyləşmisən sən,
Mənim ürəyimdə binələnmişən.
Görəndə yaxanı açıq görmüşdüm,
Təzədən-təzəyə düymələnmişən.

Mən heç belə olmamışam həmişə,
Qəlbim çox nazilib, olub bir şüşə,
Qız, hayandan gəlir ətri-bənövşə,
Yoxsa ki, başından gül ələmişən.

İstəyirəm dərdi-qəmi unudam,
Gedəm səni güllü yaylaqda tutam,
Mən elə bilirdim köklü palıdam,
Sədniki yamanca silkələmişən.

SEHRLƏNMİŞƏM

Tanrılardan qalma nə gözəl bütsən,
Mən bir baxışınla sehrlənmişəm.
Ruh bədəndən çıxar, gözümdən getsən,
Mən bir baxışınla sehrlənmişəm.

Bəs niyə demirdin, sehirkaram mən,
Qabaqcadan duyub, onu görə mən,
Canım pul deyil ki, savaş verəm mən,
Mən bir baxışınla sehrlənmişəm.

Sədnik, uca dağam, başda dumanım,
Tilsimdə qalmışam bunu nə danım,

Burax gedim məni, qaşı kamanım,
Mən bir baxışınla sehrlənmişəm.

O MƏNİMDİ

Bunu bilmirsən, bil, yadında saxla,
O qız sənin deyil, o mənimkidi.
Qızılgülü dəre bilməz hər yetən,
O qız sənin deyil, o mənimkidi.

O qızı duymağın özü çətindi,
O daxilən möhkəm, həm də mətindi.
Onda bir ürək var, məhəbbətindi,
O qız sənin deyil, o mənimkidi.

Onun zərifliyin hamı duyammaz,
Sədnik bilir, özgələrə uyammaz,
Mənim sözlərimi dəftərinə yaz,
O qız sənin deyil, o mənimkidi.

HA DİLƏR-DİLƏR

Züleyxa kamallım, özünü üzmə,
O Yüsif camallın ha, gələr-gələr...
Fərhad qala bilməz Şirindən ayrı,
Qobustan dağların ha dələr-dələr...

Yollar uzaq olsa doğrayar, kəsər,
Nəsim külək olar, üstündən əsər,
Səndən ayrı qala bilməz, müxtəsər,
Hər zaman dərdinə ha qalar-qalar...

Kimdə varsa əgər eşqin təpəri,
Verməz özgülərə ləli-gövhəri,
Sədnik də sizlərə bir yaz səhəri,
Xoş bir toy-düynü ha dilər-dilər...

QƏLBİM SƏNDƏN DÖNMƏZ

Eşqimin çırağını
Günəş yandırıb.
heç zaman
Günəş yandıran
ocaq,
çıraq,
sönməz.

Mən səni günəşin
işığında sevmişəm
Qəlbim səndən dönməz.

LALƏ TƏK

Yuxuda
lalə gördüm,
Qırmızı,
qan qırmızı.
Laləliklər gəzmişəm
beləsin
Görməmişəm düzü.
Bəlkə də
bu adi bir lalə deyil,
O mənim ürəyimdi,
bir gözələ
bənd olub.

Gözələ baxıb-baxıb,
yerindən atlanıb,
köksümdən çıxıb.
Doğrudan da
gördüm ki,
lələ tək
Ürəyimi bir gözəl
tutub əlində.
O, da,
mən də
axırıq bir
yaz yağışının
selində.
Mən yuxumu
yazammadım
Kim yazır,
qoy yazsın,

Mən yuxumu
yozammadım
Kim yozur,
qoy yozsun

29.12.2005

NECƏDİ

Səhər-səhər çəmənzarı dolandım,
Görəmmədim, xallı ceyran necədi?
Yanağında bir dünyanın qiyməti,

Xoşəhvalı, hallı ceyran necədi?

Yanaqdakı bir lalənin xaladı,
Təzə açmış gülöyşə nar gülüdü.
O, bir ömrün fəsilidi, ilidi,
Dodaqları ballı ceyran necədi?

Sədnik bilir dürdanələr qiymətin,
Bilə bilməz divanələr qiymətin,
Çoxdan qoyub pərvanələr qiymətin,
Xoş ləhcəli, dilli ceyran necədi?

AY HƏSRƏT-HƏSRƏT

Yarım gözəllərin ən gözəliydi,
Qalmışam o yara, ay həsrət-həsrət.
Mən qəmli yatıram, qəmli dururam,
Baxır pəncərəmdən, Ay həsrət-həsrət.

Bu can mənimkidi, özümdə deyil,
Yar qucan qollarım özümdə deyil.
Dünya gül boydadı, gözümdə deyil,
Baxıram dünyaya, ay həsrət-həsrət.

Yarla keçən günlər arxada qaldı,
Göz yaşımla sel oldu, arxa da qaldı.
Sədnik, hər nə vardı, arxada qaldı,
Boylan o illərə, ay həsrət-həsrət.

DİNDİRƏRƏM QIZ

Mən şimşək oğluyam,
Nə istəsən yaparam, qız.
Dağlara qamçı çəkərəm,
Dağları çaparam,
Dərələrə işıq salaram,
Harda olsan taparam, qız.
Göyə çıxsan,
 yerə ensən,
Quşa dönsən,
Uçub zirvələrə qonaram.
Alovun kəməndi ilə,
 alovun səməndi ilə
Tutaram
 bir göz qırpımında
Yenə mənim olarsan, qız.
Öz yanımda qalarsan, qız.
Çəmənə endirərəm, qız.
Xoş dillə dindirərəm, qız.

GÜL SATAN QIZ

Bir səbət qızıl gül,
Səbətdə gül
Tabaq, tabaq...
Səbətdə gül
Xalvar, xalvar
Sağa, sola tökülür.
Dolub, daşan
Hovuzun suyu kimi,
Divardan,

çəpərdən
aşan
Zambaq, zambaq
Güllər kimi.
Hamı heyrətlə
O qızıl güllərə baxır.
Mənsə o güllərdən gözəl
Gül satan qıza baxıram.
Öz-özümə deyirəm:
O güllərin ən gözəli sənsən.
Əgər o güllərin biri sən olsan,
Kökündən üzmerəm səni.
Saralmağa, solmağa qoymaram,
Axşam-sabah
Hüsnünə baxmaqdan doymaram.
Pardaqlanmış sən gülü görüb,
Mən də bülbül ollam.
Dolanaram başına,
Kim səndən
Doysa da, usansa da
Mən səndən
Çətin doyarım.

VAY, SEVƏNLƏRİN HALINA

Bir gözüm səyriyir,
bir gözüm atır.
Kirpiklər
bir-bir
gözümə batır.
Bəlkə də
yol çəkən gözlərim
səni gözləyir.

Bəlkə də
heç səni
həsərət üzür.
Bəlkə də
heç xəyalın
məni gəzmir.
Sənsizlikdən
içimdə bir dəniz
tələtümü var.
Bəlkə də sən
qayğısız,
kədərsiz
o tələtümlü dənizdə,
bir mələk kimi
uyumusan.
Bəlkə də
mənim bu narahatlığımı
heç duymursan.
Vay, bu dünyada
duyanların,
sevənlərin halına.

SARITEI

Güneyyurdda
Moyçiçəyi dərəndə
Birdən-birə
duman aldı
hər yanı.
Çəndə itirdim səni,
Sarıtel!
Yaşıl çəməndə
itirdim səni,

Sarıtel!

Yel əsdi

çəni, dumanı
dağıtdı,

Sarıtel!

Duman

karvanını çəkib,
dağ başına
yığdı,

Sarıtel!

Səni gördüm,

Sarıtel!

Ürəyim

köksümdən atlandı,
ağlamaq istədim.

Bulud mənə qıymadı,

mənim əvəzindən
özü ağladı,

Sarıtel!

Gəncliyimdə

itirdim səni,
yenə tapdım,

Sarıtel!

Heyf, heyf,

bir də heyf.

Yaşlı çağımda

səni itirdim,

Bir daha tapmadım,

Sarıtel!

ÜRƏYİMİN AĞRISI

Qoşqarım kimi

sən də

məndən incimisən,
küsmüsən.

Dağ dəryaçam,
Dağ gölüm,
Dağ gülüm.
Ürəyimin ağrısı
qoymur ki,
sizin
görüşünüzə gəlim.

Vaxt var idi,
Qırxbulağı,
Yelliboyunu,
Güllüboyunu
gəzərdim.

O dağların
ilk gülünü üzərdim.

Qartal qayasına
çıxardım,

Pirsultana,
Sarıyoğuşa
baxardım.

İndi
yuxularda
görürəm sizi.

Unutmayın ki,
yuxu da
bir ömürdü
onu düz yozanlara.

GÖRÜRƏM

Baxıram ucalara
Orada durnanı yox,

səni görürəm.
Baxıram Göygöllərə
sonanı yox,
göldə səni görürəm.
Baxıram Kür üstünə,
ceyranı yox,
çöldə səni görürəm.
Ürəyimdə bir rübab var,
bas bağına
tar kimi çal,
Qoy mən
hiss
selində üzüm,
aləmlər gəzim.
Tellər ötdükcə,
tellər dilləndikcə,
Heç kəsi yox,
Sarı simdə,
Sarı teldə səni görürəm.

ÜRƏK YOXDU

Mən sənin məktubunu
kaş heç açmayaydım.
Açdım, əlim üşüdü,
Oxudum, dilim üşüdü.
Əlimdən yerə düşdü,
əlimdə gülüm üşüdü.
Bizə düşmədi
gözlədiyimiz bu il
Təzəcə ilim üşüdü.
Hanı, o duyğular hanı?
Dediyin arzular hanı?

Dünənki istəyin hanı?
O odlu-atəşli
 sinəndə ürəyin hanı?
Qəlbin soyuq,
 evin soyuq,
 bağın soyuq.
Yoxsa sənin sevği bağın,
Belə vaxtsız
 xəzan olmuş?
Ordan gəlmir
 bulaq səsi,
 çay səsi,
Quşların da
 səsi yoxdu.
Oxumur,
 yaman susub,
Bülbülün həvəsi yoxdu.
Boğuluram,
 sevgi bağında,
Bircə əsim külək yoxdu.
Gedək, gedək
Burda sevən ürək yoxdu,
İstək yoxdu,
 dilək yoxdu.
Könlüm quşu havalandı,
Daha geri dönən deyil.
Arxasınca çəkir məni,
Sizin bağa enən deyil.

BAŞINDAN KEÇ

O sevgidə
 heyrət yoxsa,

O sevgidə
 cürət yoxsa,
O sevgidə göz dolusu,
 ürək dolusu
 məhəbbət yoxsa,
O sevdanın başından keç.
Sil onu qəlbindən,
 bir də
 yada salma heç.

HƏNİRTİN

Səhər-səhər,
 otağım,
Nəsim küləkdən əzəl,
 gözəl, ay gözəl,
Sənin hənirtin gəldi,
 gəldi, çiçək hənirtin.
Duyğulandım...
Necə duyğulandım,
 yarı yuxulu oyandım.
Təzədən yatdım,
 bir də uyudum.
Pəncərəmdən
 günəşin qızıl şüası süzüldü,
Səhər-səhər,
 pəncərəmin aynasından
Yağış süzülən kimi,
 otağımda,
 yenə sənin
 hənirtini duydum.
Bu hənirti
 ruhuma, canıma keçdi.

Pərvazlandım,
quşdan qanad aldım.
Uçdum, nə uçdum...
həyatımın əsasıdı,
binasıdı hənirtin,
Ömrümün mənasıdı
hənirtin.

YATIB QALMISAN

Lap erkən səhər
oyandım
Heç kəs yoxdu,
tək sən varsan.
Bu gecə gecələmişən
yatıb qalmısan,
Kirpiklərimin
arasında.

QIŞ NAĞILI

(mənsur şer)

Qar yağır
narın-narın,
Elə bil ələkdən
un ələnir.
Ağaclar insan kimi
ağ mələfəli
Yorğana bürələnir
Bir qız
qolunda su qabı

Əllərini ağzına tutub
hovxura-hovxura
bulağa gəlir.
Dünən gur axan
bulağın suyu
sızqa axır.
axan su
qar içində
nazik cığır açır.
Bu cığır
pəsəndə,
gəlin belindən düşmüş
gümüş kəməri xatırladır.
Qız başını əyib
su qabını
noyun altına qoyur.
Qız sağ əli
sol köynəyinin,
sol əli
sağ köynəyinin
içinə qoyub
ətrafı seyr edir.
Uzaqdan gənc oğlan
Mənim kimi
o qıza baxır.
Su qabı dolur, daşır
üstündən axır.
Bu yerlərə
Qışın həsrətini çəkən
cüt-cüt,
qoşa-qoşa
Darakkılar-şanapipiklər,
Qaratoyuqlar,
Kəklilər,

Bir də bədəni sarı,
boynu qırmızı,
dimdiyi qap-qara
bölük-bölük
Qızlar quşu gəlir.
Başqa mənzərədir
bəzi ağaclarda,
bir-iki saralmış yarpaq,
Birində bir qızılı yarpaq,
birində bir yaşıl yarpaq,
Birində isə tamam
rəngini itirmiş
yarpaqlar qalıb.
Dünənki meşə xəzəlindən,
meşə gözəlindən
Əsər-ələmət yoxdur.
Təbiət başqa qiyafədədir.
Təbiət başqa don geyib,
Bəmbəyaz...
başqa bir aləmdi,
Hər fəslin öz gözəlliyi,
öz duyğusu var.
Əlbəttə, onu duyanlara
Sədnikin bu söylədikləri
Hacıkəndin qış nağlıdır.

ÇİÇƏKDƏN ZƏRİF XƏYALLI

Mən bir çiçək istəyirəm,
Çəməndə tək onu görüm.
Mən bir çiçək istəyirəm,
Onu şehli-şehli dərim.
Sonra

zərif xəyallı
Bir gözələ verim.

QIZIL PİYALƏ

Sevməyən könül,
boş bir neydi,
olsa da olar, olmasa da.
Artıq şeydi belə insan,
qalsa da olar, qalmasa da.
Ruhu yoxsa, eşqi yoxsa,
öz neyini çalsa da olar, çalmasa da.
Kimə lazımdı
duyğusuz insan,
sevgisiz insan,
ürəksiz insan,
Nəyə gərək,
kimə gərək.
Ürək bir piyalə,
ürək bir qızıl lalə,
İçi dolu
məhəbbət,
O səni yaşadar,
o səni ucaldar.
Nə var məhəbbətdə var.

UNUTDURA BİLMƏDİ

Oğul-uşaq,
sağdan-soldan keçən,
Səni sevirəm
deyən,

gözəllər belə
Səni unutmura bilmədi.
Səninlə gedən yazım,
Səninlə gedən baharım,
Bir də geri dönmədi,
bir daha
qayıtmadı.
Çox gözlədim,
gəlmədi, gəlmədi...

YADINA DÜŞMƏDİM?

Xeyli zamandı ki,
səndən uzaqlardayam...
Səhərlər günəş doğanda,
narın yağış yağanda,
dəli bir külək
ağacları yıxanda
Mən yadına düşmədim?

Sevənləri görəndə,
bağ-baxçaya girəndə,
şehli çiçək dəyəndə,
saçlarını hərəyəndə,
Mən yadına düşmədim?

Qoşa getdiyən yolu,
Təkçə gedib dayandı...
Sonra da köks ötürüb,
sağa-sola boylandı.
Heç olmasa o anda

xəyalından keçmədim?
Soruşuram: Vəfasız,
mən yadına düşmədim?
Mən yadına düşmədim?

GƏRƏK

Özgənin yarına heç kəs yar deməz,
Bunu bəri başdan biləsən gərək.
Yay da deyil, ilğim basa yolları,
Gözlərdən ilğimi siləsən gərək.

Səfərə çıx, qar basmasın yolları,
Görüş üçün mehriban aç qolları,

Gəl qabaqla fəsilləri, illəri,
Alıb qismətini güləsən gərək.

Yalvar Tanrın, taleyini düz yazsın,
Alnına uğurlu, gözəl söz yazsın,
Sədnik istər ləngiməsin, tez yazsın,
Sən Xızrın tərkində gələsən gərək.

YOVŞANLIQDA LALƏ

Yovşanlıqda tək qalıb,
Bilmirəm niyə lalə.?!
Yovşandan ətir alıb,
Meylini ona salıb.
Bilmirəm niyə lalə.?!

Bilməm nəyə bənd olub?

Yovşanlıqda tək lələ.
Yovşandan ətir alıb
Veribdi ürək lələ.

Lələ deyil, o bir qızıdır,
Tək bitib, yalqızdı.
Olma qəmgin, tək, lələ!
Öz yanına gəl, lələ!

Lələ deyil, çıraqdır,
Ləçək varaq-varaqdır.
Küləklər bir daraqdır.
Daran, daraqlan, lələ!
Qəlbə çıraqsan, lələ!
Yanar ocaqsan, lələ!

Ürəyimin içində.
Gözlərimin içində.

YOXDU

İki ürək arasında,
iki istək arasında
yaş həddi yoxdu.
Onları iki bölən
Çin Səddi yoxdu.
Eşqin dalınca
göy gəzir,
yer gəzir,
ilçə gəzir,
ölkə gəzir.
Eşq ki var,
tikanlı məftildən

qorxmur,
daş-divardan qıypınmır,
hamısının üstündən aşır.
Bunu sən biləsən gerek.
Məhəbbət sərhəd tanımır,
öz hökmünü verir ürək.

TƏZADLI DÜNYA

QOCALMAYNAN

*«Ağarmaynan, ay saçlarım, amandı»
Mikayıl Azafli*

Toy-mağarda «Rühani»ni kim oynar?
Qocalmaynan, ay Sədnikim, qocalma!
Hər məclisdə öz səsin, öz sədan var,
Qocalmaynan, ay Sədnikim, qocalma!

Vaxt var idi güldürərdin, gülərdin,

Ağlayanın göz yaşını silərdin,
Min dərdə sən min bir dərman bilərdin,
Qocalmaynan, ay Sədnikim, qocalma!

Laçındın, tərlandın, sındı qanadın,
Vaxtsız qəlbin niyə qana boyadın?
Çox vəsf etdin, gözəllərdən doymadın,
Qocalmaynan, ay Sədnikim, qocalma!

QIYMƏTLİDİ

Daş da öz yerində qiymətlidi.
Quş da öz yerində qiymətlidi.
Ağac da öz yerində qiymətlidi.
Budaq da öz yerində qiymətlidi.

Yarpaq da öz yerində qiymətlidi.
Ocaq da öz yerində qiymətlidi.
Böyük də,
 uşaq da öz yerində qiymətlidi.
Göz görə nə varsa,
 yer də,
 göy də,
 su da,
Öz yerində qiymətlidi.

YADİGAR QALAR

Heykəltəraş deyiləm,
Daşdan heykəl yonam.
Daş heykəlləri sevirəm.
Lakin

mən şair doğulmuşam,
Mənim də obrazlarım,
söz heykəllərim
ürəklərdə ucalır.

Daş və
söz heykəlləri,
Bu gündən sabaha,
sabahdan-sabaha
yadigar qalır.

ERKƏN SƏHƏR

Meh əsir,
sərin səhər mehi.
Ağac budaqlarında
yarpaqlar
Biri-birinə dəyir,
qəlb oxşayan,
Səs yaranır,
bulaq suyunun səsi.
Otlar oyanır,
çiçəklər boy-boya verir.
Gözəl mənzərə yaranır,
könlüm qübarlanır.
Bu gözəlliklər içərisində,
tələtümlü quştək
yarıyuxulu, yarıyoq
Göz açıb baxıram.

UZAQDA BAHAR

Uzaqda bahar,
yaxında payız,
Qızıl xəzəl
içində,
Bir aləm var
içimdə,
Nur aləm var içimdə.
Baharla payız
arasında,
Bir gözəl nazlanır,
yaylanır,
bizə tərəf
boylanır.
Gah bahara,
gah payıza,
gah mənə tərəf
baxır.
Alınımdakı
sətirləri oxuyur.
Bahardan,
Payızdan,
məndən
çeşni götürür.
Çəməndən rəng alıb,
mahnı oxuya-oxuya,
təzə xalı
toxuyur.
Məhəbbət xalısının,
gözündə Bahar,
Bir aləmdən,
nur aləmdən,
Bu dünyada yadigar.

elə kölgədi.
Xəyal
ancaq xəyaldır.
Duyğular
elə şirindi,
sanasan
pətək, baldır.

QORXURAM

Nə ildırımından,
nə şimşəkdən
qorxmuram.
Nə tufandan,
nə leysandan
qorxmuram.
Vaxtsiz solan
zərif çiçəkdən
qorxuram
Bir də eşqsiz
soyuq ürəkdən qorxuram.

UŞAQ OLMAQ İSTƏYİRƏM

Uşaq olmaq istəyirəm...
Dünya dərdlərindən uzaq,
Yəhərsiz, yüyənsiz
Qarğı atımı minmək istəyirəm.
Yoxuş yuxarı, eniş aşağı,

Sağa, sola
Çapmaq istəyirəm.
«Papaqqaçdı»,
 «Göz bağlandı»,
 «Göz açdı»,
«Gizlənparç» oynamaq istəyirəm.
Qan tərini içində
Gizlənəni tapmaq istəyirəm.
«Bənövşəyəm,
Bəndələn düşəm».
Oynamaq istəyirəm
Qayğısız, kədərsiz
Uşaq olmaq istəyirəm...
Uşaq olmaq istəyirəm...

BUYAM MƏN

Buludumda
Şimşək yatır.
Od-atəş
Suyam mən.
Tərifə ehtiyaj yox
Hər nəyəmsə,
Buyam mən.

QUŞ GÜLƏRMİŞ

Möcüzə deyil, bəs nədir,
Quş gəlib
 Ürəyimdə yuva bağlamış...
Yazda, yayda,
 çaylaqda

Ulğun kolları üstə
Memar kimi
 ev tikən,
bala çıxaran bülbül
Qış gəlib
Ürəyimdə yuva bağlamış.
Sənə şükürlər, İlahi,
Qəlbimin istiliyini,
 saflığını
Göydə uçan
 yerdə dənə gələn
Quş da bilərmiş.
Yeri səfalı olanda
 Cəh-cəh vurub
 quş da gülərmiş.

LƏLƏK VER

Aman, quşum,
Mənə bir cüt lələk ver.
Sağıma, soluma taxım
Mənim də qanadım olsun,
Mən də qanad açım.
Daha yerdə qala bilmirəm,
Həyat sızır məni,
Mən də göylərdə uçum.

MÖHLƏT VER MƏNƏ

Sevgilim dünyadan vaxtsız köçüb
Cavan, cavan, çox cavan...
O, gedib mən qalmışam.

İllər keçib,
yaş üstünə yaş gəlib.
İndi getsəm,
Qəbrimiz yanaşı dursa,
Şəklimiz yanaşı dursa,
Deyəcəklər:
Bu onun atasıdır!
Daha deməyəcəklər ki,
İstəkli butasıdır.
Əzrail, möhlət ver,
Diribabaya,
Xıdırzindəyə,
Yanardağa gedim,
O kövsər bulaqlardan içim.
Kürlə, Arazın
qovuşan yerində,
İç Muğanda
Qızıl almanı tapıb yeyim,
Qayıdım on beş yaşa.
O qədər yaşayım ki,
Yarımla yaşdaş olum.
Görənlər desinlər:
Bu yerdə
Qoşa sevgili yatır.

FƏRQ BUDUR

Göylər də
dərdsiz, kədərsiz deyil.
İnsan onu da

dinc qoymur.
Düzüm-düzüm
raketlərlə,
Göylərin bağrını dəlidir.
Uzaq-uzaq məsafələrdən
böyük inilti gəlir.
İnsan oğlu
daş atandan,
ox atandan
bəri
nə dinir, nə dincəlir,
bəd niyyətinin üstə durur.
Fərq budur ancaq,
insan vəhşiliyi
qalxıb
yüksək mərtəbədə
durur.

KÖNÜLLƏRDƏ BİZİM DƏ YERİMİZ VAR

Səni də,
məni də,
sevməyən olar.
Bu bizə
dərd ola bilməz.
Çünki,
sənin də,
mənim də,
hansısa könüllərdə,
yerimiz var.
Hansı gözlərsə
bizə baxmaqdan
doymur,

Bizi xəyalından
çığarmır,
Bir an gözündən qoymur.

BUZ BAĞIŞLA

Yalvarıram
Təzə ildə.
Mənə təzə
gül yerinə
Lülə-lülə
buz bağışla.
İstilik qəlbində olsun.
Gülə-gülə
buz bağışla.
Bilə-bilə
buz bağışla.

BƏS MƏN HARDA GÜLÜM?

Təyyarədə gedirəm,
Qəflətən məni gülmək tutur.
Çiyinlərimi çəkə-çəkə,
için-için gülürəm.
Yanımda oturan tanış adam deyir:
- Nə səbəbdən gülürsən?
Mən cavab verirəm:
- Nə bilim?
Eh, insanlar!
İnsanlar!
Yerdə gülməyim,
Göydə gülməyim,

Bəs mən harda gülüm?

YARADANDI

Otları göyerdən,
meşələri yaşıllaşdıran,
Sevən ürəyi,
onu görən gözü,
Yaradan Allahdır.
İnsanı sevdalandıran,
sevgi payını verən,
Eşqi, məhəbbəti bəxş edən,
Yaradandır.

KƏKLİK

Kəkliyin özü,
ülvəsi, çolpası,
Dağlarda,
qayalıqlarda oxuyur.
Yazda, qışda,
bütün fəsillərdə,
Sevdiyi şibyəliklərdə,
xınalı daşların
arasında olur.
Şövcə gəlir.
Nəğməsi ilə,
dərələrə səs salır.
Yadıma kəklik
nəğməsi düşür.
Allah!
Dizlərimə taqət ver,
Dağlara güzar edim,

Kəlik nəğməsi eşidim.
Hər quşun nəğməsi,
bir dünyadır.
Əlbəttə,
duyan ürəklərə.

KÖTÜCƏ-KÖK

Ata, sən
nəslin
şəcərəsinin
yaş həddini pozdun.
Yüz otuz yerinə
doxsan dörd yazdın
Doxsan dörd.
nə yaşdır?
sən o qədər yaşadın.
Kimə çəkdin,
axı kimə oxşadın?!

Niyə Əzrayıla
demədin:
- qardaşım Zaman,
yüz otuz il
Bacım altıbarmaq Dursun,
yüz otuz il
yaşadı.

Qardaşım
hörgü hörə-hörə,
Bacım xalça-xalı toxuya-toxuya,

çox sakitcə
dünyasını dəyişdi.

Yox, yox,
mən
sizə oxşayan deyiləm.

Mən Leyli nənəm kimi,
Sinəsi
əfsanələrlə,
nağıllarla,
dastanlarla,
dolu,
lap dolu,
bir xəzinə -
Nənəmə oxşayacağam.

Nənəm qədər
yüz otuz il
yaşayacağam.

Nəyə lazımdır,
natamam,
yarımçıq
ömür
Kötücəsini görməyən
öz kökünü də
görə bilməz.

DƏRDİMİ ƏKİR

Bulud məni görəndə
niyə
hönkür-hönkür ağlayır?
Yoxsa
ahım,
kədərim o buluda çəkilib?

Yoxsa
qədim ağırlıq edib,
buludun beli əyilib,
beli bükülüb?
Buludun göz yaşları
dən-dən
göydən yerə düşür,
Yenidən cücərsin deyə.
Dərdimi yerə səpələyir,
Dərdimi torpağa əkir.

TƏZADLI DÜNYA

Bir üzün
çiçəkli yazdı,
Bir üzün
qarlı qış.
Birisinin bağçasında
bülüllər ötür,
Birin damında
bayquş.
Birin süfrəsində
bal-yağı var,
bəyənmir,
Biri ac-yalavacdı,
dilinə ət dəymir,
şoru da tapıb
yeyəmmir.
Biri bəyənmir,
geymir
hər qumaşı,
Arvadı qulağına
sırğa taxmır,
barmağına üzük,

əzilən var,
 əzən var.
Hələ ölməmiş
 diri-diri
 əl-ayağını
 yerdən,
 göydən
 üzən var.

Biri öldürür, biri ölür
Alovlar buluda dəyir
Yanır Bağdad
Bağdadlı dünya
Təzadlı dünya!
Hər necə olsa da,
 sevmək, sevilmək
 eşq, məhəbbət
Həyat səndədi,
 təzadlı dünya!
Ləzzətliyə,
 Ləzzətli, dünya!
Mən piyada,
 sən atlı,
Yavaş get,
 mən də gəlim,
 boz atlı dünya!

BAYATILAR

Qar altında xəzəldi,
Qış ağ donlu gözəldi.
Könlünü mənə açdı,
Dərdini mənə böldü.

Durnanın dəsi gəlmir,
Dağın həvəsi gəlmir.
O nəğməli bulağın,
Donubdu, səsi gəlmir.

Kəpəzdə Dod dağı var,
Ciyəri od dağı var.
Saxlar Misri Qılıncı,
Bilir hələ yağı var.

Dağda maralı gördüm,
Bir az aralı gördüm.
Qar üstə qan çilənmiş,
Onu yarı gördüm.

A Sədnik, yana baxma,
Od düşər cana, baxma.

Ovçunun qolu düşsün,
Qar üstə qana baxma.

Hər yanı gülzar olur,
Nə xoş rüzigar olur.
Sən qəlbimdə olanda,
Qışım da bahar olur.

Gecələr ayaz olur,
Ağappaq qar, buz olur.
Sarı çiçəkli zoğal,
Ağ kəlağay qız olur.

Qar yağır yol buz olur,
Bulaqlar yalqız olur.
Mən çiçək axtarıram,
Gözlərin nərgiz olur.

Kəklik daşda görünmür,
Yaşılbaş da görünmür.
Qızlar suya gələndə,
Qarlı qış da görünmür.

Ağaclara quş qonub,
Əli, ayağı donub.
Bulaq üstə tökülüb,
Ağ qazlar qıza dönüb.

Ovçular ovun gəzir,
Kəpəz Murovun gəzir.
Sədnik maral itirib,
Deyirlər – «ovun gəzir».

Çöl soyuq, içim isti,
Başımdan qalxır tüstü.
Qız, yanaqlar qızarıb,
Bəs, bunun nəyi pisdi.

Bulağın gözü hanı?
Nəğməsi, sözü hanı?
Hər yan qara bürünüb,
Bəs bunun yazı hanı?

Sədnik, amanı saxla,
Gəlib zamanı, saxla.
Ovçu ovun tapmasın,
Dağda dumanı saxla.

29-30.01.06

RÜBAILƏR

Bu dünyada yarı gördüm, görmədim,
Mən könlümü bir kimsəyə vermədim.
Uzaqda, yaxında çox bağlar gördüm,
Yad gülü qoxlayıb, onu dərmədim.

Bu dünyanı pak dolandım, pak gəzdim,
Bu pak nəfəsimlə şeirlər düzdüm.
Məhəbbət yolunda şam tək əridim,
Yandım eşq oduna, canımı üzdüm.

Elə söz var, can evində qalandı,
Elə söz var, hər gün canım alandı
İçəridən pünhan-pünhan yanıram,

Bir gün baxıram ki, ömrüm talandı.

Abır, həya yolunda səd çəkəndi,
Baxırsan ki, ömür keçdi, tükəndi.
Ürəyimdə qəm bulağı yaradıb,
Damcı-damcı gözlərimdən tökəndi.

Həyat odur, yarla günün bir keçə,
Ömür zəmisin fələk bir biçə

Bu dünyanı cüt dolana, cüt gəzə,
Əcəl körpüsündən gəlib cüt keçə.

Göy səməndə çiçəyimsən, gülümsən,
Mən gələndə güləmmirsən, gülümsən
Sən Sədniyi gəncliyinə qaytaran,
Xoş baxışlı, gülərüzlü gülümsən.

NƏDƏNSƏ

Görüş yerimiz
Sinsar bulaq
yadıma düşdü.
Getdim bulaq başına,
Gözlərini yarpaq tutmuşdu,
Qar yağmışdı daşına.
Yarpaqları şəfali əllərimlə
Kənara çəkib, gözlərini açdım.
Bulaq ətrafa seyr elədi,
ətrafı süzdü.
Sonra da mənə baxıb,
Dodağın büzdü
Dedi: "Hanı sənle

gələn o nazlı gözəl,
Tək gəlmisən
Geri dön,
yoluna düzəl".
Dedim: - Ay Sinsar bulaq, o sən
deyən gözəli
Bu soyuqdan,
sazaqdan
qoruyub, tək gəlmədim,
Ürəyimdə gətirdim.
İnsaf et, Sinsar bulaq!
Az danla,
az danla,
az danla məni,
Nə olar,
ay bulaq,
yadında saxla,
Qış getsin,
o gözəllə
sənin yanına cüt gəlim,
Yaz danla,
yaz danla,
yaz danla məni ...

QANLI KÜR

Kürün o tayında
Nənə qız,
Qoç Koroğlunun bacısı
sac qurub,
çörək
bişirir,
yuxa yayırdı,

Qım-qımı çala-çala

mahnı
deyirdi.

Qəflətən bir quzuçu

qaça-qaça gəldi,

Həyəcan içində: - Nənə qız,

Koroğlu köçdü,

Dəlilər Kürü keçdi,

Qırat qanad açdı,

Quş kimi Kürün

üstdən uçdu.

Kürün qara-qışqırığı

qoymadı

Koroğlu nərəsini,

Qıratın nal səsini eşidəsən – dedi.

Qeyzlə Nənəqız

yerindən durdu.

Kürü şimşək kimi

kürəyindən vurdu,

qarğış elədi:

-Səsin batsın, ay Kür,

Səni lal olasan, ay Kür

Sənin qara-qışqırığın

qoymadı ki,

köçün dəsini görüm,

köçün səsini duyam

Koroğlu getdi

bundan sonra mən nəyəm

Dəyirmanın suyu

dəhnədən kəsilən kimi,

Çaxçaxın, dəyirman daşının

pərin səsi birdən-birə

kəsildi.

Kürün də səsi

bax, belə batdı.
O zamanlar eləydi
Oğuz soyunun
alqışı alqış
qarğışı qarğış idi.
Kür oxumadı,
susdu,
lal oldu.
Kür səsini içinə çəkdi.
Bu mənzərəni
görən Nənəqız
Gözlərinin suyunu
bir yumub, beş tökdü.
Onun göz yaşları
Kürə qarışdı
Kür yandı, alışdı.
Hikkəsindən qaynadı-coşdu,
şahə qalxdı,
Dağı-daşı, iri qayaları yıxdı.
köklü ağacları
kökündən oynatdı.
Sonra da qolların açıb
Ata-ananı,
oğulu-qızı,
barmağında nişan üzüyü,
əli xınalı,
başı kəlağaya,
ağ cunalı
gəlinləri, qızları,
toy yolu gözləyən
oğulları
ağuşuna aldı.
Daşlara çaldı,
aparıb nəhayət

göy Xəzərə saldı.
O gündən Kür çayının adı
“Qanlı Kür” qaldı.

GƏNCƏDƏ BİR ÇINAR VAR...

Gəncədə bir çinar var...
Hər yanından keçənd
Gəncliyimdən qəlbimdə qalan,
yatmış bir xatirə oyanır.
Nə irəliyə gedə bilərəm,
nə geriyyə,
ayaqlarım dayanır.
...Mən tələbə idim,
o, mənim müəlliməm.
Gəlib hər səhər bu yerdən keçərdi.
mənsə pünhan yerdə
dayanıb.

Onun saçına,
boyuna,
yerişinə...
Gözdən uzaqlaşana qədər
boylanardım,
doymazdım.

Bir saf duyğu,
gözəlliyə vurğunluq
məni rahat qoymazdı.
Elə bil ki, müəlliməm də
bunu duymuşdu.
Mühazirənin qızğın yerində
son cümləni soruşardı,
əhvalım qarışardı.
Mən onun cümlələrini

kəlmə-kəlmə qaytarardım.
Fəqət, həyəcandan
pörtərdim, qızardım
Günlər, aylar ötdü...
müəlliməmi görmədim.
Qaldım intizarda mən...
institutu bitirdim.
Müdafiə günlərim idi.
Məni "rəyə"
Bakı Pedaqoji İnstitutuna
göndərdilər.
Müzakirə gözəl keçdi,
İnsanların münasibəti qəlbimi
açdı.
Əlimi sıxdılar,
məni öpənlər də oldu
Mən otaqdan çıxanda.
dəhlizdə ucaboylu bir qadın
dayanmışdı.
O mənim əllərimi
bək-bək
sıxdı.
məni bəğrına basdı,
üz gözümdən öpdü.
Sonra dedi: - sən də məni öp.
Tanımadın, hər gün gəlişimi
gözlədiyin,
yollarımı izlədiyin
müəllimənəm Səlna!
Utandım,
təəssüfləndim.
Tanımamışdım müəlliməmi
qocalmışdı...
Mən onu tanıyardım

əgər qocalmasaydı...

AĞCA QIZ

Balçılı dağlarında Axarcada
Bir qala qəsər
Yanında dağ çayı axır,
Gecələr Ay çayda güzgülənir,
Bu çaya baxır.
Burda məskən salmış Ağcaqız,
Axarca yaylağında qalır Ağcaqız.
Qənşərində Xanımcan Talası,
Yazda açır lalası.
Köynəyindən çıxanda
Olmur beləsi.
Ağcaqız
Uzun hörüklərini bağlayaraq,
Səhəngini çaya atır
Onun hörükləri çaya çatır
Su doldurub qaldırarkən
bir namərd
 hörükləri kəsib,
Keçəl aparmaq istəyir
 Fəqət
 Ağcaqızın oxu
Oğlanın çiyindən dəyir,
 qan axır
Al qana boyanır
 Oğlanın səsinə
Bütün ellər oyanır
 çayda dayanır
Aralıdan maral boylanır
 Kefini pozmur Ağcaqız
 sözünü deyir

igidlərə səslənir
Mənim səsim özgədir
Kim məni istəyirsə:
Bəhrəməyə su çəksin
Bağ salsın, taxıl əksin.
Heç kəs bu işi bacarmır
Oğlan arx boyunca
ayna düzür
Aynanın üzündə su kimi
Günəş bərq vurur
Bunlara aldanmır Ağcaqız
Ağcaqız döyüşə girir
Ağcaqız qalib gəlir
İndi bu yerlərdə heç nə yoxdur
Nə Ağcaqız var, nə igidlər
Fəqət bu yerə
Axarca deyirlər.
Burdan keçənlərin dodağında
iki kəlmə səslənir:
Ah Axarca, ah Axarca
Harda qaldı bəs Ağca?
Necə oldu bəs Ağca?
Ağca həmişə
Deyimlərdə, beyinlərdə yaşayır.
Ağcaqız öz qala qəsrinə
bağlı bir tarix yaşayır
burdan keçən igidlər,
burdan keçən adamlar
Onun hörüklərini oxşayır

GƏLSİN

Sən elə gözəlsən, elə gözəlsən,
Qışım bahar olar yanıma gəlsən,

Özgəyə qıymaram, sənə qıyaram,
Verərəm canımı, canıma gəlsən.

Mən qışın qarında Kəpəzə çıxdım,
Səni əvəz bildim günəşə baxdım,
Ay mənim taleyim, ay mənim baxtım,
Verərəm canımı, canıma gəlsən.

Üşütməz səni yel nə duman nə çən,
Ürəyimdə Vətən, ürəyimdə sən,
Əgər sən mənimlə ərzi gəzəsən,
Verərəm canımı, canıma gəlsən.

OLMA

Namərddi sözündən qaçan deyiblər,
Atalar deyiblər, haçan deyiblər.
Çoxları sözünü göy-göy yeyiblər,
Sən çalış sözünü yeyəndən olma.

Dediklərin boş bir həvəs olmasın,
Ayıbdı ötəri bir səs olmasın,
Axırda üzünə bir söz gəlməsin,
Yalandan döşünə döyəndən olma.

Yüz gözəl içində birin seçərlər,
Can qoyub yolunda, candan keçərlər,
Beləsinə mərddi, ərdi deyərlər,
Haya-küyə düşüb sevəndən olma.

Elə söz var, bala qatsan yeyilməz,
Pünhanca deyilər, aşkar deyilməz,
Söz var ev içində, el-mahal bilməz,

Sözünü bilməyib deyəndən olma.

Göndər elçilərin dalda qalmasını,
Ucarda ləngiyib, yolda qalmasını,
Bu mübarək toyun əldə qalmasını,
Uzağı, yaxını söyəndən olma.

Yaxşı dinlə məni, Dədə Qorqudam,
Sədnikəm, sözümü inanma udam,

Nə də ki bir kəsi sözlə qorxudam,
Çay keçməmiş, özün öyəndən olma.

BİR DƏ QAYITMAZ

Qanlı Sivas, sil gözünün yaşını,
Getdi Pirsultanim bir də qayıtmaz!..
O sevirdi torpağını, daşını,
Getdi Pirsultanim bir də qayıtmaz!..

Şimşək kimi çaxdı, dağ-daş dolaşdı,
Onun əbasından göyərcin ucdı.
Sivasdan adlayıb, Təbrizə kecdi
Getdi Pirsultanim bir də qayıtmaz!..

Təbrizdə də bölüm-bölüm bölündü,
Karvanın bağlayıb, Gəncəyə döndü.
Durna qataritək bir dağa endi,
Getdi Pirsultanim, bir də qayıtmaz!..

Ocaq oldu Pirsultanın o dağı,
Dağ başında yanır, sönməz çırağı.
Sədnik, hər tərəfdən gəlir sorağın,

Getdi Pirsultanim, bir də qayıtmaz!..

BİR XATİRƏ

Soyuqdan əllərini
hovxura-hovxura
Bir qız büllur bulağa endi.
Onu görüb canım dondu,
buzlaşdı
Birdən-birə o qız güldü.
Dedim allah,
bu nə gülüşdü,
Elə bil gün doğdu,
üstümə gün düşdü.
Don əridi, buz salxımlar
yerə düşdü
O gündən bulaqda
qızın izi,
Sədniyin gözü,
bir də bir xatirə qaldı.

AYRILA BİLMİRƏM

Sinəndi cənnət bağı,
Bənövşədi solu sağı.
Sonalarün gül yatağı,
Səndən ayrıla bilmirəm.

Anan səni təkmi doğub?
Doğanda çiçəkmi doğub?
Yoxsa səni mələkmi doğub,
Səndən ayrıla bilmirəm.

Dodaqların pətək, baldı,
Bir baxışın canım aldı.
Gözüm camalında qaldı,
Səndən ayrılı bilmirəm.

dönüb baxdı, qıya çəkdi,
Əllərinə boya çəkdi.
Qız, xalların nə göyçəkdi,
Səndən ayrılı bilmirəm.

Qız, o yeriş nə yerişdi?
Yaşıl yarpaqlar tərپəşdi.
Sədnik əhvalım qarışdı
Səndən ayrılı bilmirəm.

DURNALAR

Dünən gecə Yıldızdan uçmusuz,
Tökülüşün Qonur daşa, durnalar.
Bəlkə, Bağdad davasından qaçmısınız?
Qaqqıldaşa-qaqqıldaşa, durnalar.

Yıldızdağdan baxdınız mı Banaza,
Pirsultan gedəli həsrətdi yaza,
Söz qanan istər, dastanin yaza,
Çatdırın mətləbi, başa, durnalar.

Uzaqdan-uzağa səsin də duydu m,
Elə bilmən bu avazdan mən doydum,
Lələk atdız, yaram üstünə qoydu m,
Sədnikə dediniz «yaşa», durnalar.

DAŞLARA, QAYALARA YAZILMIŞ

Sağ yani Canbozdu,
Sol yani Murov,
Əyri çay üstündə.
Bir Ağca qala
Bu çayın üstündədir,
Dəli Domrul körpüsü
Yazda, yayda,
 qoyun sürüləri,
 yüklü-alıxlı,
 bər-bərxanalı
 gəlib bu körpüdən keçir.
Köç Ağca qala,
Şəmkinin
 maral qoruğundan
 səfər eylədi,
Çiçək Banu
 gəlib körpüdən keçdi,
İncəçayın sularından içdi.
Murov dağın
 Qazandurmazında
Yaylaqlandı, yaylandı,
Tanrı qayasına çıxıb,
Aran ellərinə boylandı.
Murov, Kəpəz, Qoşqar arası
 Oğuzun oylağında,
 Oğuzun yaylağında
Xalqımın tarixinin
 yaralı səhifələri
 saralmış vərəqlərdə
 İtsə də,
Ulu əcdadımın
 müqəddəs ocağının

külünün altında
küzü qalır.
Sal daşlara, qayalara
yazılmış
Tariximin özü qalır.

ÇİÇƏK

Sənlə mənim aramda,
Müqəddəs bir istək var.
Hər yaz bizi çağırır,
Kəpəzdə bir çiçək var.

O gülü mən dərmərəm,
Hər gələne vermərəm.
Birdən onu görmərəm
Onda sevens ürək var.

O gülə əl uzatma,
Yatıbsa da oyatma,
Sədniki gülə satma,
Onda da bir dilək var.

MÜNDƏRİCAT

Ön söz.....	3
<i>Vətəni heç kəs doğa bilməz...</i>	
<i>Var.....</i>	10
<i>Təzə gün doğur.....</i>	10
<i>Tərlənin.....</i>	11
<i>Gəlləm.....</i>	11
<i>Olsun bəxt ulduzum</i>	12
<i>Zaqatala</i>	12
<i>Qurbaninin qız bənövşəsi</i>	13
<i>Əlacım göylərdədi</i>	14
<i>Quş yuxusu</i>	16
<i>Ovuc-ovuc</i>	17
<i>Zirvəsində qartallar</i>	17
<i>Öyərəm səni</i>	18
<i>Lalə</i>	19
<i>Bahar olar</i>	19
<i>Koroğlu</i>	21
<i>Vətənimə dəyməsin</i>	24
<i>Sənin deyilmi</i>	25
<i>Sarı rəngin gözəlliyi</i>	26
<i>Quşlar azaddımı</i>	27
<i>Xəzər-Xızır-Xızı dənizi</i>	28
<i>Ana kimi</i>	29

Qızıl Qaz	30
Bu səs oyadır məni	31
QIZ, XALLARIN NƏ GÖYÇƏKDİ...	
İncə-İncə	34
Sözüm səndə qalıb	34
Mənə	35
Qız	35
Sevən Ürək	36
Görmüşəm	36
Gəzirəm	37
Bir dünyadı	37
Sənindi	38
İstəyir	38
Sədnik səni arasınmı	39
Gəlim	40
Çəkibdi.....	40
Birdən	41
Gözəldi	41
Gül ələmisən	42
Sehrlənmişəm	43
O mənimdi	43
Ha dilər-dilər	44
Qəlbim səndən dönməz	44
Lələ tək.....	45
Necədi	46
Ay həsrət-həsrət	47
Dindirərəm qız.....	47
Gül satan qız	48
Vay, sevənlərin halına	49
Sarıtel	50
Ürəyimin ağrısı	51
Görürəm.....	52
Ürək yoxdur	53
Başından keç	54

<i>Hənirtin</i>	54
<i>Yatıb qalmısan</i>	55
<i>Qış nağılı</i>	56
<i>Çiçəkdən zərif xəyalı</i>	58
<i>Qızıl piyalə</i>	58
<i>Unutdura bilmədi</i>	59
<i>Yadına düşmədim?</i>	59
<i>Gərək</i>	60
<i>Yovşanlıqda lalə</i>	61
<i>Yoxdu</i>	62
<i>Təzadlı dünya</i>	
<i>Qocalmaynan</i>	64
<i>Qiymətlidi</i>	64
<i>Yadigar qalar</i>	65
<i>Erkən səhər</i>	66
<i>Uzaqda bahar</i>	66
<i>Təzə rəng alır</i>	67
<i>Kölgə və xəyal</i>	68
<i>Qorxuram</i>	69
<i>Uşaq olmaq istəyirəm</i>	69
<i>Buyam mən</i>	70
<i>Quş gülərmiş</i>	70
<i>Lələk ver</i>	71
<i>Möhlət ver mənə</i>	71
<i>Fərq budur</i>	72
<i>Könüllərdə bizim də yerimiz var</i>	73
<i>Buz bağışla</i>	73
<i>Bəs mən harda gülüm?</i>	74
<i>Yaradandı</i>	74
<i>Kəklik</i>	75
<i>Kötücə-kök</i>	76
<i>Dərdimi əkir</i>	77
<i>Təzadlı dünya</i>	78
<i>Bayatılar</i>	81

Rübailər	83
Nədənsə	84
Qanlı kür	85
Gəncədə bir çinar var... ..	87
Ağca qız	89
Gəlsin	91
Olma	92
Bir də qayıtmaz	93
Bir xatirə.....	93
Ayrıla bilmirəm.....	94
Durnalar	95
Daşlara, qayalara yazılmış	95
Çiçək.....	97

Sədnik Paşayevin – Sədnik Paşa Pirsultanlının kitablarının siyahısı

I. Kitablar

1. Lalə (Aşiq Bəsti), «Gənclik», Bakı, 1969
2. Yaşayan əfsanələr, «Gənclik», Bakı, 1973
3. Xəstə Qasım, «Gənclik», Bakı, 1975
4. Yurdumuzun əfsanələri, «Gənclik», Bakı, 1976
5. Nizami və folklor, «Bilik», Bakı, 1976
6. Yanardağ əfsanələri, «Gənclik», Bakı, 1978
7. Azərbaycan xalq yaradıcılığının inkişafı, «Bilik», Bakı, 1981
8. Nizami və xalq əfsanələri, «Gənclik», Bakı, 1983
9. Bayatılar (top. V. Vəliyev, S. Paşayev), «Yazıçı», Bakı, 1985
10. Azərbaycan əfsanələrinin öyrənilməsi, «Bilik», Bakı, 1985
11. Azərbaycan xalq əfsanələri, «Yazıçı», Bakı, 1985
12. Azərbaycan mifoloji mətnləri, «Elm», Bakı, 1988
(Toplayanlar Sədnik Paşayev, Maqbet Əhmədov, Arif Rəhimov, Arif Ajalov)
13. Azərbaycan folkloru və aşiq yaradıcılığı (dərs vəsaiti), Azərbaycan Dövlət Universiteti nəşriyyatı (Azərbaycan Xalq Təhsil Nazirliyinin qriffi ilə), Bakı 1989
14. Azərbaycan xalq dastanlarının tədrisinə dair (metodik göstəriş), Bakı, 1989
15. XIX əsr Azərbaycan aşiq yaradıcılığı (dərs vəsaiti), Azərbaycan Dİ-nin nəşriyyatı, Bakı, 1990
16. Öz səsim (şerlər), «İdeya», Gəncə, 1990
17. Azərbaycan xalq söyləmələri, «Yazıçı», Bakı, 1992
18. Pirsultan bulağı (şerlər), «Elm», Bakı, 1994
19. İnciçəyim (şerlər), Gəncə, 1996

20. Karağan Usubun lətifələri, Gəncə, 1997, təkrar 2000, 2001
21. Xalqın söz mirvariləri, «Azərnəşr», 1999
22. İlahi bir səs (şerlər), Gəncə, 1999
23. Unnu Ağcanın lətifələri, «Ekologiya» nəşriyyatı, Gəncə, 1999
24. Ağdabanlı şair Qurban, «Gənclik», 2000
25. Dabravol Qasımın lətifələri, Gəncə, «Əsgəroğlu», 2001
26. Yəhya bəy Dilqəmə el-oba məhəbbəti, Bakı, «Agah» 2001
27. Aşıq Bəsti. Bənövşələr , Gəncə, «Əsgəroğlu», 2001
28. Heca vəznli şer və mənzum ata sözləri, Gəncə, «Əsgəroğlu» 2001
29. Heca vəznli tapmacaların inkişafı, Gəncə, «Agah», 2001
30. Azərbaycan eposunun əfsanə qaynaqları «Azərnəşr», Bakı, 2002
31. Qaraxanlı Künə Dəmirin lətifələri, Gəncə, «Pirsultan», 2002
32. Qamışlı şair Rüstəm, Laçın qaya çal yadıma düşəndə, Gəncə «Pirsultan», 2002
33. Yuxular olmasaydı, «Pirsultan», 2002
34. Ozan-aşıq sənətinin nəzəri məsələləri, Bakı, «Ozan», 2002
35. Ozan-aşıq yaradıcılığına dair araşdırmalar, I cild, Gəncə, «Pirsultan», 2002
36. Ozan-aşıq yaradıcılığına dair araşdırmalar, II cild, Gəncə, «Pirsultan», 2002
37. Bir içim nəğmə (şerlər), Gəncə, «Pirsultan» nəşriyyatı, 2003
38. Heca vəzninin bayatı və qoşma möcüzələri. Gəncə, «Pirsultan», 2003
39. Gəncəbasar lətifələri. Gəncə, «Agah», 2005
40. Bir çiçək də vətəndi. Gəncə, «Agah», 2005
41. Mir Cəfər Bağırov yaddaşlarda. «Pirsultan», Gəncə, 2005
42. Eldən - obadan eşitdiklərim. Gəncə, «Agah» 2006
43. Yıldızdağdın əsən külək. Gəncə, «Agah» 2006

SƏDNİK PAŞAYEV - PİRSULTANLI
«YILDIZDAĞDAN ƏSƏN KÜLƏK»

**Kitab «Xalq ozanı» qəzetinin kompüter mərkəzində
yığılıb səhifələnmiş, «Əsgəroğlu»
nəşriyyatında çap edilmişdir.**

Operator, dizayner: CƏBRAYILOV FARİZ.

Yığılmağa verilmişdir: 11.11.2005.
Sifariş: 100
Tiraj: 200
Çapa imzalanmışdır: 28.01.2006.
Fiziki çap vərəqi: 4,3
Qiyməti müqavilə yolu ilə

Kitabın arxa üz qabığında.

Şəkildə: Sədnik Pirsultanlının nəvələri:

- 1. Səfurə Sərvan qızı*
- 2 .Simran Sərvan oğlu*